

3. velikonočna nedelja C

*Bogu se je treba pokoravati bolj kot ljudem.
(Apd 5,29)*

Prvo berilo

Apostolska dela 5,27-32.40-41

Tiste dni je véliki duhovnik zasliševal apostole: "Ali vam nismo zabičali, da ne smete učiti v Jezusovem imenu? Glejte, vi pa ste Jeruzalem napolnili s svojim naukom in hočete nad nas priklicati kri tega človeka!" Peter in apostoli pa so odgovorili z besedami: "Bogu se je treba pokoravati bolj kot ljudem! Bog naših očetov je obúdil Jezusa, ki ste ga vi pribili na križ in usmrtili. Bog pa ga je kot voditelja in odrešenika povišal na svojo desnico, da bi Izraelu podéil spreobrnjenje in odpuščanje grehov. In mi smo priče teh dogodkov, pa tudi Sveti Duh, ki ga je Bog dal njim, ki so mu pokorni." Apostole so tedaj dali pretepsti in jim zabičali, da ne smejo govoriti v Jezusovem imenu; nato so jih izpustili. In apostoli so zapustili véliki zbor, veseli, da so bili vredni trpeti zasramovanje zaradi Jezusovega imena.

Drugo berilo

Razodetje 5,11-14

Jaz, Janez, sem videl in slišal glas mnogih angelov. Njih število je bilo desettisočkrat deset tisoč in tisočkrat tisoč. Z močnim glasom so govorili: "Vredno je Jagnje, ki je bilo zaklano, da prejme oblast in bogastvo, modrost in moč, čast, slavo in hvalo." In vse stvari, ki so na nebu, na zemlji, pod zemljo in na morju, in sploh vse, kar je v njih, sem slišal, kako so govorile: "Sedečemu na prestolu in Jagnjetu hvala in čast, slava in mogočnost na veke vekov." In štiri živa bitja so govorila: "Amen." Starešine pa so padli predenj in ga molili.

Evangelij

Janez 21,1-14

Tisti čas se je Jezus spet prikazal učencem pri Tiberijskem jezeru. Razodel pa se je takóle: Simon Peter, Tomaž, ki se imenuje Dvojček, Natánael iz galilejske Kane, Zebedêjeva sinova in dva druga izmed njegovih učencev so bili skupaj. Simon Peter jim je rekel: "Ribe grem lovit." Dejali so mu: "Tudi mi gremo s teboj." Odšli so in stopili v čoln, toda tisto noč niso nič ujeli. Ko se je že zdanilo, je stal Jezus na bregu, vendar učenci niso vedeli, da je Jezus. Jezus jim je rekel: "Otroci, imate kaj prigrizniti?" Odgovorili so mu: "Nič." Tedaj jim je rekel: "Vrzite mrežo na desno stran čolna in boste našli."

Vrgli so jo, pa je zaradi obilice rib niso mogli izvleči. Tisti učenec, ki ga je Jezus ljubil, je rekel Petru: "Gospod je." Ko je Simon Peter slišal, da je Gospod, si je opasal vrhnje oblačilo, ker je bil gol, in se vrgel v jezero. Drugi učenci so pripluli s čolnom in privlekli mrežo z ribami; niso bili namreč daleč od brega, le kakih dvesto komolcev.

Ko so stopili na kôpno, so na tleh zagledali žerjavico in na njej ribo ter kruh. Jezus jim je rekel: "Prinesite ribe, ki ste jih pravkar ujeli!" Simon Peter se je tedaj vkrcal in potegnil na kopno mrežo, polno velikih rib; bilo jih je sto triinpetdeset. In čeprav jih je bilo toliko, se mreža ni raztrgala. Jezus jim je rekel: "Pridite jest!" Toda nobeden izmed učencev si ga ni drznil vprašati: "Kdo si ti?"; vedeli so namreč, da je Gospod. Jezus je prišel, vzel kruh in jim ga ponudil; in prav tako ribo. To je bilo že tretjič, da se je Jezus razodel učencem, odkar je vstal od mrtvih.

V razmislek

"Ribe grem lovit" jim je rekel Simon Peter in ostali učenci so šli z njim. Kaj pa naj storijo drugega? Velika noč je mimo. Vsakdanje življenje je spet med njimi in tudi med nami. Gredo lovit ribe; ponovno gremo v službo, v šolo, za štedilnik. Vsak ponovno ribari v morju svojega vsakdanjega življenja... kot učenci! In v tej noči niso ujeli ničesar. Praznih rok. Izkušnja neuspeha. Zaman trud in skrb! Kdo izmed nas tega še ni izkusil? To je vsakdanje življenje. Tako nekoč kot tudi danes. In potem vprašanje: "Imate kaj za prigrizniti?" – to je vprašanje za nas, če imamo kaj, od česar lahko živimo – resnično lahko živimo. In oni so odgovorili: "Nič!". Ničesar nimamo: prazne roke, lačne želodce, srca polna hrepenenja. Mi sami nimamo ničesar. Ničesar, kar bi potešilo našo lakoto. Ničesar, kar bi razsvetlilo našo temo. Ničesar, kar bi izpolnilo našo praznino. On pa je rekel: vrzite mrežo! Torej: pojdite še enkrat na delo! Pojdite v brezupnost, pojdite v neuspeh. Pojdite – na mojo besedo. In zgodi se čudež obilice. Iz brezupnosti nastane polnost in izpolnjenost.

Današnji evangelij je evangelij tolažbe. Kako pogosto je težko živeti vero v vsakdanjem življenju. Izkušnja brezupnosti nas poniža, zaradi nje obupamo ali pa zapademo bojazni. Čutimo, da se izgubljam v malenkostnih prepirih, sporih in čenčah in s tem zapravljamo naš čas, namesto da bi se ukvarjali s stvarmi, od katerih je odvisno naše življenje.

In ravno tu se nahaja Jezusovo povabilo. Jezus pravi: ni odvisno od vas, odvisno je od vaših misli in prepričanj! Odvisno je od tega, če povabite Vstalega v vaše življenje. Tega vam ni potrebno storiti. To vam podarjam – nepričakovano, nezasluženo, brezplačno. V umetnosti ne obstaja velikonočna slika, ki bi prikazovala Vstalega brez ran. Nam to morda želi pokazati, da Velika noč razsvetli vse rane? Bolečin in ran se ne da enostavno "odstraniti" (neuspehov našega življenja se ne da enostavno ignorirati), vendar pa z velikonočno skrivnostjo zasvetijo in dobijo novo dimenzijo. Kristus nas vabi, da je Velika noč vseskozi prisotna v našem življenju. On nas obdari s svojo prisotnostjo, ki nas krepi in nam daje moč.

"Vzemite in jejte!"

(nemški original Wilhelma Benninga)

3. velikonočna nedelja C

Bogu se je treba pokoravati bolj kot ljudem.
(Apd 5,29)

Prvo berilo

Apostolska dela 5,27-32.40-41

Tiste dni je véliki duhovnik zasliševal apostole: "Ali vam nismo zabičali, da ne smete učiti v Jezusovem imenu? Glejte, vi pa ste Jeruzalem napolnili s svojim naukom in hočete nad nas priklicati kri tega človeka!" Peter in apostoli pa so odgovorili z besedami: "Bogu se je treba pokoravati bolj kot ljudem! Bog naših očetov je obúdil Jezusa, ki ste ga vi pribili na križ in usmrtili. Bog pa ga je kot voditelja in odrešenika povišal na svojo desnico, da bi Izraelu podélil spreobrnjenje in odpuščanje grehov. In mi smo priče teh dogodkov, pa tudi Sveti Duh, ki ga je Bog dal njim, ki so mu pokorni." Apostole so tedaj dali pretepsti in jim zabičali, da ne smejo govoriti v Jezusovem imenu; nato so jih izpustili. In apostoli so zapustili véliki zbor, veseli, da so bili vredni trpeti zasramovanje zaradi Jezusovega imena.

Drugo berilo

Razodetje 5,11-14

Jaz, Janez, sem videl in slišal glas mnogih angelov. Njih število je bilo desettisočkrat deset tisoč in tisočkrat tisoč. Z močnim glasom so govorili: "Vredno je Jagnje, ki je bilo zaklano, da prejme oblast in bogastvo, modrost in moč, čast, slavo in hvalo." In vse stvari, ki so na nebu, na zemlji, pod zemljo in na morju, in sploh vse, kar je v njih, sem slišal, kako so govorile: "Sedečemu na prestolu in Jagnjetu hvala in čast, slava in mogočnost na veke vekov." In štiri živa bitja so govorila: "Amen." Starešine pa so padli predenj in ga molili.

Evangelij

Janez 21,1-19

Tisti čas se je Jezus spet prikazal učencem pri Tiberijskem jezeru. Razodel pa se je takóle: Simon Peter, Tomaž, ki se imenuje Dvojček, Natánael iz galilejske Kane, Zebedêjeva sinova in dva druga izmed njegovih učencev so bili skupaj. Simon Peter jim je rekel: "Ribe grem lovit." Dejali so mu: "Tudi mi gremo s teboj." Odšli so in stopili v čoln, toda tisto noč niso nič ujeli.

Ko se je že zdanilo, je stal Jezus na bregu, vendar učenci niso vedeli, da je Jezus. Jezus jim je rekel: "Otroci, imate kaj prigrizniti?" Odgovorili so mu: "Nič." Tedaj jim je rekel: "Vrzite mrežo na desno stran čolna in boste našli." Vrgli so jo, pa je zaradi obilice rib niso mogli izvleči. Tisti učenec, ki ga je Jezus ljubil, je rekel Petru: "Gospod je." Ko je Simon Peter slišal, da je Gospod, si je opasal vrhnje oblačilo, ker je bil gol, in se vrgel v jezero. Drugi učenci so pripluli s čolnom in privlekli mrežo z ribami; niso bili namreč daleč od brega, le kakih dvesto komolcev.

Ko so stopili na kôpno, so na tleh zagledali žerjavico in na njej ribo ter kruh. Jezus jim je rekel: "Prinesite ribe, ki ste jih pravkar ujeli!" Simon Peter se je tedaj vkrcal in potegnil na kopno mrežo, polno velikih rib; bilo jih je sto triinpetdeset. In čeprav jih je bilo toliko, se mreža ni raztrgala. Jezus jim je rekel: "Pridite jest!" Toda nobeden izmed učencev si ga ni drznil vprašati: "Kdo si ti?"; vedeli so namreč, da je Gospod. Jezus je prišel, vzel kruh in jim ga ponudil; in prav tako ribo. To je bilo že tretjič, da se je Jezus razodel učencem, odkar je vstal od mrtvih.

Ko so pojedli, je Jezus rekel Simonu Petru: "Simon, Janezov sin, ali me ljubiš bolj kakor tile?" Rekel mu je: "Da, Gospod, ti veš, da te imam rad." Rekel mu je: "Pasi moja jagnjeta!" Spet, drugič, mu je rekel: "Simon, Janezov sin, ali me ljubiš?" Rekel mu je: "Da, Gospod, ti veš, da te imam rad." Rekel mu je: "Pasi moje ovce!" Tretjič mu je rekel: "Simon, Janezov sin, ali me imaš rad?" Peter se je užalóstil, ker mu je tretjič rekel: 'Ali me imaš rad?', in mu je rekel: "Gospod, ti vse veš, ti veš, da te imam rad." Jezus mu je rekel: "Pasi moje ovce! Resnično, resnično, povem ti: Ko si bil mlad, si se opasoval sam in si hodil, kamor si hôtel; ko pa se boš postaral, boš raztegnil roke in drug te bo opasal in odvedel, kamor nočeš." To pa je rekel, da je nakazal, s kakšno smrtjo bo poveličal Boga. In ko je to rekel, mu je dejal: "Hôdi za menoj!"

V razmislek

"Ribe grem lovit" jim je rekel Simon Peter in ostali učenci so šli z njim. Kaj pa naj storijo drugega? Velika noč je mimo. Vsakdanje življenje je spet med njimi in tudi med nami. Gredo lovit ribe; ponovno gremo v službo, v šolo, za štedilnik. Vsak ponovno ribari v morju svojega vsakdanjega življenja... kot učenci! In v tej noči niso ujeli ničesar. Praznih rok. Izkušnja neuspeha. Zaman trud in skrb! Kdo izmed nas tega še ni izkusil? To je vsakdanje življenje. Tako nekoč kot tudi danes.

In potem vprašanje: "Imate kaj za prigrizniti?" – to je vprašanje za nas, če imamo kaj, od česar lahko živimo – resnično lahko živimo. In oni so odgovorili: "Nič!". Ničesar nimamo: prazne roke, lačne želodce, srca polna hrepenenja. Mi sami nimamo ničesar. Ničesar, kar bi potešilo našo lakoto. Ničesar, kar bi razsvetlilo našo temo. Ničesar, kar bi izpolnilo našo praznino. On pa je rekel: vrzite mrežo! Torej: pojdite še enkrat na delo! Pojdite v brezupnost, pojdite v neuspeh. Pojdite – na mojo besedo. In zgodi se čudež obilice. Iz brezupnosti nastane polnost in izpolnjenost.

Današnji evangelij je evangelij tolažbe. Kako pogosto je težko živeti vero v vsakdanjem življenju. Izkušnja brezupnosti nas poniža, zaradi nje obupamo ali pa zapademo bojazni. Čutimo, da se izgublamo v malenkostnih prepirih, sporih in čenčah in s tem zapravljamo naš čas, namesto da bi se ukvarjali s stvarmi, od katerih je odvisno naše življenje.

In ravno tu se nahaja Jezusovo povabilo. Jezus pravi: ni odvisno od vas, odvisno je od vaših misli in prepričanj! Odvisno je od tega, če povabite Vstalega v vaše življenje. Tega vam ni potrebno storiti. To vam podarjam – nepričakovano, nezasluženo, brezplačno. V umetnosti ne obstaja velikonočna slika, ki bi prikazovala Vstalega brez ran. Nam to morda želi pokazati, da Velika noč razsvetli vse rane? Bolečin in ran se ne da enostavno "odstraniti" (neuspehov našega življenja se ne da enostavno ignorirati), vendar pa z velikonočno skrivnostjo zasvetijo in dobijo novo dimenzijo. Kristus nas vabi, da je Velika noč vseskozi prisotna v našem življenju. On nas obdari s svojo prisotnostjo, ki nas krepi in nam daje moč. "Vzemite in jejte!"

(nemški original Wilhelma Benninga)